

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iacobi Bidermani E Soc. Iesv Ignativs Sive De Vita Et
Gloria S. Ignatii Loiolæ Soc. Iesv Conditoris Libri Tres**

Bidermann, Jakob

Antuerpiae, 1635

Vis ad mouendos animos. Cap. II.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10788217-5

IGNATIVS *animorum morbos*
curat. CAP. II.

II. QVANTVM IGNATIO
 contra inferos licuerit,
 hactenus est narratum. Idem haud
 minori imperio hominum quoque
 animos versabat, adeò vt non vo-
 lubili verborum copiâ, sed graui-
 bus momentis, contumaces facil-
 limè flecteret; animique nubes se-
 renare, & pectoris ærumnas æ-
 gritudinesque pellere crederetur.
 Isaacus quidam, gente Iudæus,
 domi nostræ tantisper attineba-
 tur, dum appositis ad fidem præ-
 ceptionibus erudiretur. Is repen-
 tè, ceu in furorem actus, seque om-
 nia alia malle professus, missio-
 nem postulabat. Sensere in eo re-
 tinendo, actum se agere, ceteri:
 at consultus IGNATIVS, *Ad me*
prius, inquit, adducitor. Factum.
 Ibi tribus ad eum verbis, ISAACE
 NOBISCVM MANE, hominem
 cōtinuò in potestate habuit. Nam
 inde mutatus, ac longè iam alius,
 placi-

placidissimè, dum Christiano lauacro tingeretur, permansit.

12. Ioannes deinde Paulus, IGNATII Socius, aliquando vehementibus turbis angebatur, quas ob inanem peccati metum malus illi dæmon conciuerat. Nullum misero ne respirandi quidem spatium suppetebat; & preces & corporis afflictationes nihil expedire, neque in sacrorum usu quies inueniebatur. Eo accidit, vt sollicitus curâ se ipse conficeret, & mortuo quàm viuo propior squalleret. Communicauit eam ille rem cum IGNATIO, qui verbis non plus duobus, otium menti omne reddidit, æstumque fluctuantium curarum sedauit.

13. Obstinarat animum alius adolescens, seque consilijs eius planè aduersum ostenderat. Tum autem ad verbulum vnum, quo contumacem IGNATIVS compellarat, cœpit clarâ voce clamare, ac se in eius auctoritate futurum promittere: quòd aliter ob incredibili-

lem animi sui motum, quem tunc repentè sentiebat, haud posset.

14. Idem iste grauitè perturbatus, cœptamque religionem propemodum eiecturus, animum induxit, generali noxarum confessione se apud IGNATIUM purgare. Quem ille monitum, ne DEO secundum tot beneficia ingratus viueret, illicò mutauit; itaque in proposito stabilijt, vt porro nullâ prioris mali cogitatione infestaretur. Compluria in hunc modum memorari mihi possent, vt de eo rectè B. Franciscus Borgia, magno iudicio ac religione vir, dixerit, LOQUEBATVR TAMQVAM POTESTATEM HABENS; quippe qui veluti manu animos audientium verteret, pæneque pro arbitrio suo moueret. Quod quidem pluris esse meritò Bernardus censuit, cum Malachias antistes feminam immodicè ferocem composuisset; atque, cum elatum hominem à funere in viuos reduceret. Verùm nos ad alia eius admiranda,

da, ab excessu præsertim patrata:
atque his ipsis fermè annis gesta,
quibus de IGNATIO consecrando
laboratum est, diuertamus.

IGNATII *miracula Romæ ferè
patrata.* CAP. III.

15. **Q**VO temporis momento
IGNATIVUS viuere desie-
rat, eo apud Margaritam Liliam,
feminam Bononiæ nobilem ac co-
piosam, idem conspectus palàm
est, fulgentibus circum radijs; se-
què ei decessisse significans, mo-
nuit vt ipsa Societatem porrò fo-
ueret ac tueretur. Quæ illicò ad
Franciscum Palmium, eius Col-
legij tum Præsidentem, pro certo re-
tulit, vixisse IGNATIVUM, sibi que
liquidò visum esse. Quem & ijs
coloribus descripsit, vt si viuentem
familiariter nouisset, re autem verâ
numquam antea conspectum. Sed
non habita narranti fides, donec
allato nuntio, dies & hora docue-
re, verum dixisse.

16. Kalendis deinde Sextilibus,

L 5

quo